

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manvale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitivm
Spiritvale Christianae Pietatis**

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

Ex B. Augustino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](#)

146.

Magnus Dominus, & magna virtus
ius, & sapientiae eius non est numerus.

*Eiaculatoriae orationes ex B. Augustini
Confessionum libris.*

Ex lib. 1.c. 1. Fecisti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

5.5. Quis mihi dabit, Domine, ut venias in cor meum, & inebries illud, ut obliuiscar mala mea, & vnum bonum meum amplectar te.

Quid tibi sum ego, ut amari te iubeas a me, & nisi faciam, irascaris mihi, & mineris ingetes miseras? Parvane est ipsa miseria, si non amem te.

Noli abscondere a me faciem tuam, Domine; moriar, ne moriar, ut eam videam.

Angusta est domus animae meae, quo venias ad eam, dilatetur a te. Ruinosa est, refice eam.

*Ex libr. 3.
cap. II.* Obone Deus omnipotens, qui sic curas vnumquemque nostrum, tanquam solum cures, & sic omnes, tanquam singulos,

*Ex lib. 4.
6. 1.* Quid ego sum mihi, Domine, si uete, nisi dux in praeceps?

Aut quid sum, cum mihi bene est, nisi fugens lacuum, aut fruens te cibo, qui non corrumpitur?

Te

Te nemo, bone Deus, amittit, nisi qui c. 9.
dimitit. Et qui dimitit; quo it, aut quo fu-
git, nisi à te placato ad te iratum?

O Domine Deus noster, in velamen- c. 16.
to alarum tuarum speramus, protege nos,
& porta nos; quoniā firmitas nostra quan-
do tu es, tunc est firmitas; cùm autem no-
stra est, infirmitas est.

Laudet te, Domine, anima mea, vt a- Lib. 5. c. 14.
met te, & confiteatur tibi miserationes
tuas, & laudet te.

Taceat laudes tuas, Domine, qui mi- Lib. 6. c. 7.
serationes tuas non considerat, quæ tibi de
medullis meis confitentur.

Væ animæ audaci, quæ sperauit si à te c. 16.
recessisset, aliquid se melius habiturā, ver-
sa, & reuersa in tergum, & in latera, & in
yentrem, & dura sunt omnia, & tu solus,
Domine, requies.

O æterna veritas, & vera caritas, & ca- Lib. 7. c. 5.
ra æternitas, tu es Deus meus, tibi suspiro,
die, ac nocte.

Mihi adhærere tibi, Domine, bonum c. 11. 22.
est; quia si non mansero in te, nec in me
potero.

Hei mihi, quām excelsus es, Domine Lib. 8. c. 3.
in excelsis, & quām profundus es in pro-
fundis? & nunquam recedis, & vix redimus
ad te.

Cognoscam te, cognitor meus, cog- Lib. 10. c. 5.
noſcam

noscam te, sicut & à te cognitus sum. Virtus animæ meæ intra in eam, & coaptatibi, vt habeas, & possideas sine macula, & ruga?

6. 6. Domine amo te, percussisti cor meū verbo tuo, & amavi te. Sed & cælum, & terra, & omnia quæ in eis sunt, ecce yndique mihi dicunt, vt amem te, nec cessant dicere omnibus, ita vt sint inexcusabiles.

6. 27. Serò te amavi, pulchri uoto ram antiqua, & tam noua, serò te amavi. Ecce tu iustus eras, & ego foris. Mecum eras, & tecum non eram.

6. 29. Vocasti me, Domine, & clamasti, & repisti surditatem meam.

Coruscasti, splenduisti, & fugasti cætitatem meam, flagrasti, & duxi spiritum, & exarsti in pacem tuam.

Tota spes mea Domine non nisi in magna valdè misericordia tua. Da quod iubes, & iube quod vis.

Minus te amat Domine, qui tecum a liquido amat, quod propter te non amat.

O amor, qui semper ardes, & nunquam extinguferis, caritas Deus meus, accende me. Continentiam iubes? Da quod iubes, & iube quod vis.

Li. 11. c. 14. Ecce Domine, cœlum & terra clamāt quod facta sint. Tu Domine, fecisti ea, qui pulcher es, pulchra sunt enim; qui bonus

bonus es, bona sunt enim; qui es, sunt enim : Sed nec ita pulchra sunt, nec bona sunt, nec ita sunt, sicut tu conditor eorum, cui comparata, nec pulchra sunt, nec bona sunt, nec sunt.

O quām excelsus es, Domine, & hu-^{c. 32.}
miles corde sunt domus tua.

Tu enim erigis elisos, & non cadunt,
quorum fortitudo tu es.

Tu Deus diligenter te quantum præci-^{Lib. 12. c. 15.}
pis, ostendis ei te, & sufficit ei, & ideo non
declinat a te, nec a se.

Non egquisti me, Domine; nec ego bo-^{Lib. 13. c. 10.}
num tale sum, quo tu adiuueris; Non sic te
colo, quasi terram, ut sis incultus, si te non
colam: sed seruio tibi, & colo te, ut de te mihi
benè sit, à quo mihi est, ut sim cui benè
sit.

Scio Domine, quia malè mihi est præ-
ter te, non solum extra me, sed & in meip-
so; & omnis mihi copia, quæ Deus meus
non est, egestas est mihi.

PARS QVINTA.

Exercitium vespertinum.

AD vitam hominis recte formandam
vehementer iuuat, ut certum sit, quo
ad fieri potest, tempus vespere incum-
bendi, & manè surgendi; inter quæ duo tem-

M 7 pora